

NOTAT

Finanstilsynet

27. oktober 2004

JURA

J.nr.

/LVN/JC/MST

Høringsnotat L 64 – Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, lov om mærkning og skiltning med pris m.v., med flere love.

Generelle bemærkninger

Der er en række organisationer, som er fremkommet med bemærkninger i deres høringssvar, som ikke direkte vedrører bestemmelser i det udsendte lovforslag. Sådanne bemærkninger er kun behandlet i dette høringssvar hvis bemærkningerne har givet anledning til udvidelse eller anden ændring af lovforslaget.

InvesteringsForeningsRådet udtrykker generelt tilfredshed med, at de foreslåede ændringer vil medføre forbedringer og præciseringer på en række områder.

Den Danske Fondsmæglerforening bemærker, at lovforslaget ikke har givet anledning til væsentlige bemærkninger fra foreningen.

Lokale Pengeinstitutter henholder sig til Finansrådets høringssvar.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening har ikke selvstændige bemærkninger til forslaget, men henviser til de forslag, der måtte komme fra brancheforeningerne.

Til § 1 lov om finansiel virksomhed

Regnskab - § 1, nr. 48

1. Generelle bemærkninger

Finansrådet, Realkreditrådet, Dansk Aktionærforening, HTS – Handel, Transport og Serviceerhvervene og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer støtter lovforslaget om, at alle finansielle virksomheder kan aflægge regnskab efter de internationale regnskabsstandarder, hvis de ønsker det.

2. Konkrete bemærkninger

Til § 1, nr. 48 – internationale regnskabsstandarder

Forsikring & Pension finder, at bestemmelsen bør tilpasses, således at ikke-børsnoterede finansielle virksomheder får mulighed for at aflægge koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, mens regnskabet på selskabsniveau kan aflægges efter de danske regnskabsregler.

Kommentar:

Det har ikke været hensigten at tvinge de virksomheder, der måtte vælge at aflægge koncernregnskab efter de internationale standarder, til også at skulle aflægge regnskab på selskabsniveau efter de internationale standarder. Lovteksten og bemærkningerne vil blive præciseret på dette punkt.

Finansrådet mener, at det bør præciseres i lovforslaget, at det er de af EU godkendte standarder, der er tale om.

Kommentar:

Ved muligheden for at anvende de internationale regnskabsstandarder refereres der i lovforslaget til "de i stk. 3 nævnte standarder". De i stk. 3 nævnte standarder er de af EU godkendte standarder.

Til § 1, nr. 48 – supplerende oplysninger

Nationalbanken støtter at Finanstilsynet får hjemmel til at kræve supplerende oplysninger fra de virksomheder, der følger de internationale regnskabsstandarder.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer bifalder, at der udstedes en bekendtgørelse, idet de finansielle virksomheder derved får et overblik over de supplerende oplysningskrav.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Realkreditrådet og Finansrådet bemærker, at de supplerende oplysninger alene bør fremgå af indberetningen, der indsendes til Finanstilsynet, og ikke som en integreret del af årsrapporten. Hvis de supplerende oplysninger skal offentliggøres i årsrapporten, ønsker Finansrådet, at dette sker på en måde, der tydeligt markerer, at oplysningerne ikke er en integreret del af årsrapporten.

Finansrådet foretrækker, at der ikke indføres krav om afstemning, dvs. sammenligning af regnskabet efter de internationale regnskabsstandarder og det danske regelsæt. Finansrådet finder, at kravet endvidere kun bør fastsættes på selskabsniveau og ikke for koncernregnskaber.

Kommentar:

Forslaget giver de finansielle virksomheder, der ikke har pligt til at følge de internationale regnskabsstandarder, mulighed for at vælge, om de vil aflægge regnskab efter de internationale regnskabsstandarder eller efter de danske regnskabsregler for finansielle virksomheder. De danske regn-

skabsregler vil i videst muligt omfang være forenelige med de internationale regnskabsstandarder.

For at sikre ensartethed i indberetningerne til Finanstilsynet skal alle finansielle virksomheder foretage indberetninger på baggrund af de danske regnskabsregler. Indberetninger skal bruges til tilsynets kontrol med virksomhederne samt til offentlig statistik. De virksomheder, som følger de danske regler, vil kunne bruge de offentliggjorte regnskabstal til indberetningen til tilsynet. De virksomheder, som aflægger regnskab efter de internationale regnskabsstandarder, og vælger at fravige de danske regler, skal foretage indberetningen til Finanstilsynet på baggrund af de danske regnskabsregler.

Med henblik på at sikre at regnskabsbrugerne, til de regnskaber der er aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, får mulighed for at se sammenhængen mellem de regnskabstal, der fremgår af årsrapporterne, og de regnskabstal der er indberettet til Finanstilsynet i overensstemmelse med de danske regnskabsregler, vil Finanstilsynet fastsætte krav om offentliggørelse af supplerende oplysninger. De supplerende oplysninger, der skal offentliggøres, kunne eksempelvis være en opgørelse af forskellen mellem det regnskabsresultat og den egenkapital, der fremgår af årsrapporten aflagt efter de internationale regnskabsstandarder og de tilsvarende tal i henhold til de regnskabstal, der er indberettet til Finanstilsynet på grundlag af de danske regnskabsregler.

Finansrådet finder, at Finanstilsynets ønsker om oplysninger nøje bør afvejes mod de finansielle virksomheders omkostninger ved frembringelse af disse, og i allerhøjeste grad skal holdes op mod nytteværdien af de ekstra krav. Realkreditrådet udtrykker frygt for, at de supplerende oplysninger bliver en administrativ og økonomisk byrde for virksomhederne.

Kommentar:

Hensynet til at mindske virksomhedernes administrative byrder vil løbende blive vurderet i forhold til hensynet til at sikre de nødvendige oplysninger til brug for tilsynets kontrol med de finansielle virksomheder samt offentlighedens informationsbehov.

Lovforslaget stiller ikke krav om, at de supplerende oplysninger nødvendigvis skal fremgå af årsrapporten. De supplerende oplysninger skal blot være tilgængelige for offentligheden.

Forsikring & Pension har bemærket, at det danske regelsæt muligvis ikke, som tilkendegivet i lovbemærkningerne, vil blive fuldstændigt foreneligt med de internationale regnskabsstandarder, da det i forbindelse med reglerne om værdiansættelse af dattervirksomheder kan blive nødvendigt at fastsætte en undtagelse.

Kommentar:

Lovbemærkningerne vil blive tilrettet, så de ikke indebærer, at de danske regnskabsregler nødvendigvis skal være fuldstændigt forenelige med de internationale regnskabsstandarder.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer bemærker, at der er en konflikt mellem bestemmelsen om, at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende oplysningskrav for de virksomheder, der aflægger regnskab i henhold til de internationale regnskabsregler efter § 183, stk. 6, og bestemmelserne om samspillet mellem de danske og de internationale regnskabsregler i § 183 stk. 3 og 5.

Kommentar:

En virksomhed, der aflægger regnskab efter de internationale regnskabsstandarder, skal, i de tilfælde hvor de danske regnskabsregler og de internationale regnskabsstandarder regulerer samme forhold, følge de internationale regnskabsstandarder. For så vidt angår forhold, der ikke er reguleret i de internationale regnskabsstandarder – eksempelvis ledelsesberetningen – gælder de danske regler.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har anført, at det må være en fejl, når der i første afsnit i bemærkningerne til den foreslåede § 183, stk. 6, under oplysningskrav, som Finanstilsynet kan fastsætte i medfør heraf, nævnes "revision og indsendelsesbestemmelser".

Kommentar:

Bemærkningerne vil blive ændret således, at "revision og indsendelsesbestemmelser" erstattes af "revisionspåtegning m.v."

Finansrådet ønsker en præcisering af, at datterselskaber kan udelades i koncernregnskabet som følge af uvæsentlighed.

Kommentar:

De regler, der vil blive udstedt i henhold til bemyndigelsen, vil blive udarbejdet i overensstemmelse med de grundlæggende forudsætninger for regnskabsaflæggelse, som er beskrevet i kapitel 13 i lov om finansiel virksomhed, herunder væsentlighedsprincippet. De grundlæggende forudsætninger for regnskabsaflæggelse er derfor ikke gengivet i den pågældende bestemmelse.

Forsikring & Pension bemærker, at ministeren i henhold til § 375, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 183-198 om årsrapport og revision. Forsikring & Pension mener, at ikrafttrædelsesbestemmelsen evt. bør indarbejdes i lovforslaget.

Kommentar:

Ministeren vil ved bekendtgørelse sætte de nævnte bestemmelser i kraft pr. 1. januar 2005.

Solvens - § 1 nr. 22-37***Til § 1, nr. 22-24 – individuelle solvenskrav***

Danmarks Nationalbank bemærker, at man støtter forslaget om at give Finanstilsynet et ekstra tilsynsværktøj med indførelsen af regler fra søjle 2 under Basel II.

Advokatrådet, Finansrådet og Realkreditrådet finder, at gennemførelse af individuelle solvenskrav bør afvente implementeringen af EU-direktivet og de nye kapitaldækningsregler.

Kommentar:

Det er vigtigt at sikre en forsvarlig overgang til de nye solvensregler, som vil komme i forbindelse med arbejdet i EU og i Basel II-regi. Derved sikres det, at virksomhederne og andre interessenter, såsom investorer og revisorer, gives tid til at indrette sig på de nye regler. Derfor fremsættes allerede nu forslag til nye solvensregler, som skal være en form for overgangsregler, indtil de nye EU-regler endeligt er på plads.

Endvidere må det forventes, at virksomhedernes bestyrelse og direktion allerede i dag tager stilling til de risici, der er i virksomheden, og på baggrund heraf vurderer, hvilket kapitalberedskab der er nødvendigt for selskabet. At der er en sådan forventning vil blive præciseret i bemærkningerne.

Det vil i bemærkningerne også blive tydeliggjort, at de foreslåede regler vil blive erstattet med de nye solvensregler, der arbejdes med i EU-regi, når direktivet gennemføres i Danmark.

InvesteringsForeningsRådet anfører, at investeringsforvaltningsselskaber ligesom forsikringsselskaber bør undtages fra kravet om solvensbehov med den begrundelse, at selskabernes aktiviteter er af en anden karakter end kreditinstitutters, og ikke indeholder risici som for eksempel udlån.

Såfremt investeringsforvaltningsselskaber ikke generelt kan undtages, foreslår InvesteringsForeningsRådet, at selskaber, der udelukkende har til ladelse som investeringsforvaltningsselskaber efter lov om finansiel virksomhed, ikke skal være omfattet af kravet om opgørelse af solvensbehov.

Kommentar:

Investeringsforvaltningsselskaber, der ligesom fondsmæglerselskaber er omfattet af kapitalkravsdirektivet, er i vidt omfang omfattet af regler der svarer til, hvad der gælder for fondsmæglerselskaber, på grund af ligheden mellem deres forretningsområder og de dertil knyttede risici. Et investeringsforvaltningsselskab har flere ligheder med et fondsmæglerselskab

end med et forsikringselskab. Administrationen af investeringsforeninger m.v. omfatter også porteføljepleje for disse foreninger. Derfor er det fundet mest korrekt at ligestille de to virksomhedstyper. Dette gælder hvad enten, investeringsforvaltningsselskabet kun har tilladelse til at administrere foreninger, jf. § 10, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, eller om det også kan udføre porteføljepleje, jf. § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslaget vil således blive opretholdt på dette punkt.

Det bemærkes i relation til InvesteringsForeningsRådets forslag om, at investeringsforvaltningsselskaber, der udelukkende har tilladelse efter lov om finansiel virksomhed § 10, stk. 1, at det ikke i de gældende solvensregler differentieres mellem disse. Der vurderes ikke at være grundlag for at differentiere mellem investeringsforvaltningsselskaberne i de foreslåede regler.

Finansrådet foreslår som alternativ til indførelsen af søjle 2, at det beløb som skal bindes maksimalt skal udgøre den af instituttet opgjorte netto-virkning på egenkapitalen ved overgangen til nye regnskabsregler. Særreglen skal bortfalde, når de nye kapitaldækningsregler implementeres i dansk lovgivning. Realkreditrådet har efterfølgende oplyst, at rådet har taget forslaget til efterretning.

Finansrådet fremfører endvidere, at lovforslaget indebærer en administrativ byrde for pengeinstitutterne, da de i overgangsperioden fra 2005 til 2006 (evt. 2007) vil skulle følge loven og samtidig arbejde med at blive klar til CAD III's søjle 2.

Kommentar:

På baggrund af organisationens høringssvar, har der været ført en konstruktiv dialog med Finansrådet. Der er opnået enighed om, at bemærkningerne på forskellige områder præciseres, så det blandt andet bliver tydeligere, hvilke forventninger der er til de finansielle virksomheder, herunder pengeinstitutterne. Finansrådet har herefter givet udtryk for, at man ikke har principielle indvendinger mod lovforslaget.

Udover præciseringerne af bemærkningerne ændres lovforslaget således, at det ikke her vil blive krævet, at virksomhederne skal offentliggøre solvensbehovet. Det bemærkes, at et sådant krav for de børsnoterede virksomheder kan følge af børsretlige regler.

Finansrådets forslag indebærer en række uhensigtsmæssigheder, da det ikke nødvendigvis ville afspejle den risikoprofil, som de enkelte institutter har. For det første ville et fast beregnet bindingsbeløb betyde, at de institutter som i dag har ført en forsigtig hensættelsespolitik og dermed har hensat meget, vil få bundet forholdsvis mere kapital i forbindelse med overgangen til de nye regnskabsregler, end de institutter som ikke har foretaget store hensættelser. For det andet ville institutterne kunne reduce-

re sine hensættelser i løbet af 2004 og derved få bundet et mindre beløb til egenkapitalen i forbindelse med overgangen.

Det er korrekt at de finansielle virksomheder i en periode skal arbejde på at omstille sig til de nye solvensregler, som forventes at komme. Det forslag, der er opnået enighed med Finansrådet om, bygger på de samme principper som de regler, der arbejdes med i EU og i Basel-regi. Herved minimeres selskabernes overgangsproblemer.

Den Danske Fondsmæglerforening mener, at de parametre, der er opstillet i bemærkningerne til nr. 22 vedrørende solvensbehov, fordrer, at der bør udarbejdes nogle retningslinier som i højere grad præciserer Finanstilsynets krav til, hvordan direktion og bestyrelse skal opgøre det indberetningspligtige solvensbehov.

Kommentar:

Bemærkningerne vil blive tydeliggjort således, at de forhold, som bestyrelsen og direktionen skal lægge vægt på, præciseres.

Til § 1, nr. 31 – fradrag for skatteaktiver m.v.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, bemærker i relation til forslaget om fradrag for skatteaktiver m.v. i datterforsikringselskaber og associerede forsikringselskaber, at den foreslåede affattelse af bestemmelsen ikke fører til det ønskede resultat.

Finansrådet og Realkreditrådet anfører, at det nævnte fradrag allerede er indeholdt i lovens § 139, stk. 1, nr. 1, litra a og b. Organisationerne mener derfor, at forslaget bør udgå.

Kommentar:

Organisationerne har ret i at den eksisterende lovgivning er tilstrækkelig på dette punkt, hvorfor lovudkastets § 1, nr. 31, vil udgå.

Til § 1, nr. 37 – definition af basiskapital

Finansrådet finder, at definitionen af basiskapitalen bør fremgå direkte af loven.

Kommentar:

Som udgangspunkt har Finansrådet ret i, at en definition af basiskapitalen bør fremgå direkte af loven.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at opfange eventuelle uensigtsmæssigheder ved indførelsen af nye regnskabsregler. Dette er også søgt tydeligt anført i forslaget.

Der har tidligere været en lignende mulighed. Indtil 1. januar 2004 var der en bestemmelse i bank- og sparekasselovens § 21 a, stk. 5, som gav Finanstilsynet mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at andre kapi-

talelementer medregnes i opgørelsen af den ansvarlige kapital (nu basiskapital). Denne bestemmelse kom ind i loven i 1991 i forbindelse med gennemførelsen af egenkapitaldirektivet.

Af de anførte grunde vil lovforslaget blive opretholdt på dette punkt.

Finansrådet fremfører endvidere, at det ikke direkte af hverken lovtekst eller lovmotiverne fremgår, om adgangen til at fastsætte nærmere regler for opgørelsen af basiskapitalen alene omfatter de institutter, der aflægger regnskab efter de internationale regnskabsstandarder, eller tillige de institutter, der anvender de danske regnskabsbekendtgørelser.

Kommentar:

Bemærkningerne til bestemmelsen vil blive præciseret, således at det fremgår, at den finder anvendelse på alle finansielle virksomheder.

Ved vurderingen af hvilke reserver og korrektioner, der skal indgå ved opgørelsen af basiskapitalen, anfører Finansrådet, at det er væsentligt, at der henses til regler i øvrige lande.

Kommentar:

I forbindelse med en ændring af kapitaldækningsbekendtgørelsen, som er sendt i høring den 31. august 2004, er det anført, at der ikke stilles krav om fradrag ved opgørelsen af kernekapitalen, hvad angår cash flow hedge og dagsværdiregulering af egen kreditrisiko. Større uhensigtsmæssigheder påtænkes reguleret af solvensbehovet og solvenskravet fastsat af Finanstilsynet.

Danmarks Nationalbank konstaterer, at der, på nationalt plan, arbejdes med regler om afvigelser fra de regnskabsmæssige regler til tilsynsmæssig brug, de såkaldte prudential filters. Danmarks Nationalbank anfører, at de nødvendige korrektioner så vidt muligt bør indføres, inden de nye regnskabsregler træder i kraft 1. januar 2005.

Kommentar:

Der vil blive taget højde for dette ved udarbejdelsen af kapitaldækningsbekendtgørelsen, der påtænkes udstedt inden 1. januar 2005.

Midlernes anbringelse - § 1, nr. 40-46

1. Generelle bemærkninger

InvesteringsForeningsRådet, Nykredit Portefølje Administration og BanInvest anfører, at forslaget vil medføre en velset ligestilling på dette område mellem godkendte og såkaldt ikke-godkendte fåmandsforeninger.

2. Konkrete bemærkninger

Til § 1, nr. 44 – investering i fåmandsforeninger

InvesteringsForeningsRådet mener, at ejerforholdet til et investeringsforvaltningsselskab ikke bør være afgørende for, om selskabet kan administrere ikke-godkendte fåmandsforeninger.

Den Danske Fondsmæglerforening finder, at det er en formentlig utilsigtet konkurrenceforvridende virkning, at foreningsejede investeringsforvaltningsselskaber er forhindret i at administrere ikke-godkendte fåmandsforeninger.

Den Danske Fondsmæglerforening, ATP, Nykredit Portefølje Administration og BankInvest anfører, at forslaget i unødigt omfang vil begrænse forsikringsselskabers og pensionskassers adgang til at benytte fåmandsforeninger.

Kommentar:

Formålet med forslaget er at begrænse forsikringsselskabers og tværgående pensionskassers mulighed for at investere i de fåmandsforeninger, der ikke har tilstrækkelig spredning i de investerede aktiver. Hvis forslaget ikke gennemføres, kan forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser omgå de i lov om finansiel virksomhed fastsatte investeringsregler om spredning af aktiverne.

Formålet med forslaget er ikke at ændre på gennemførelsen af EU direktiver om, hvordan ikke-godkendte fåmandsforeninger kan administreres. Det er vurderingen, at det ikke efter UCITS-direktivet, som regulerer området, er muligt at lade foreningsejede investeringsforvaltningsselskaber administrere ikke-godkendte fåmandsforeninger.

InvesteringsForeningsRådet anmoder om, at placeringsreglerne i loven for godkendte fåmandsforeninger tilrettes således, at virksomheder, der allerede er underlagt lov om finansiel virksomhed kan oprette fåmandsforeninger, herunder afdelinger, med de placeringsregler, de er underlagt i lov om finansiel virksomhed.

Nykredit Portefølje Administration og BankInvest anfører, at lovforslaget som sådan er logisk og uproblematisk. Nykredit Portefølje Administration og BankInvest anfører dog, støttet af Den Danske Fondsmæglerforening og Forsikring & Pension, at lovforslaget bør suppleres, således at det bliver muligt at anvende transparensprincippet, det vil sige at fåmandsforeninger ikke skal efterleve to parallelle sæt af placeringsregler: ét for virksomheder omfattet af loven og ét for foreningen.

Kommentar:

Det vurderes, at en generel adgang til via fåmandsforeninger at benytte transparensprincippet for alle aktiver er uforeneligt med gennemførelsen

af EU's forsikringsdirektiver. Det er ikke her afgørende om fåmandsforeninger er godkendte eller ikke-godkendte.

Det bemærkes, at Finanstilsynet fortsat har adgang til at kunne give konkrete dispensationer. Sådanne dispensationer vil typisk være givet på betingelse af, at der ses igennem til fåmandsforeningens underliggende aktiver, dvs. et krav om transparens.

Forslaget opretholdes derfor.

Nykredit Portefølje Administration og BankInvest anfører, at forslaget vil øge antallet af fåmandsforeninger underlagt finansielt tilsyn.

Kommentar:

Forslaget er nødvendigt for at undgå, at forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan omgå de i lov om finansiell virksomhed fastsatte investeringsregler. Det forventes ikke, at forslaget vil øge antallet af fåmandsforeninger underlagt finansielt tilsyn i nævneværdigt omfang. Dette skyldes at, forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan anvende ikke-godkendte fåmandsforeninger, som ikke er under tilsyn, men som har spredningsregler svarende til reglerne for godkendte investeringsforeninger, på lige fod med godkendte fåmandsforeninger.

Den Danske Fondsmæglerforening foreslår, at lovforslaget udvides til også at omfatte de fåmandsforeninger, der udelukkende placerer midler i de § 162, stk. 1, omfattende aktivtyper, dvs. alle de typer aktiver som forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan investere i.

Nykredit Portefølje Administration og BankInvest foreslår, at placeringsreglerne suppleres med en regel, hvorefter "bestemmelsen ikke finder anvendelse på midler, der direkte eller indirekte er placeret i fåmandsforeninger, under forudsætning af, at disse foreningers beholdning af aktiver medgår ved opgørelsen af placeringen af de midler, der er omfattet af stk. 1."

ATP foreslår, at lovforslaget udvides til at anvende en transparensregel for fåmandsforeninger, hvis investeringerne i fåmandsforeningen i sine vedtægter er begrænset til midler omfattet af investeringsregler i lov om finansiell virksomhed.

Kommentar:

Formålet med forslaget er at begrænse forsikringsselskabers og tværgående pensionskassers mulighed for at investere i de fåmandsforeninger, der ikke har tilstrækkelig spredning i de investerede aktiver. Hvis forslaget udvides til at omfatte alle godkendte aktivtyper i lovens § 162, stk. 1, uden nærmere begrænsning, vil det ikke sikre en tilstrækkelig spredning, fordi reglerne for spredningen fremgår af andre paragraffer i loven.

Hvis høringsparternes forslag gennemføres, vil det eksempelvis være muligt for et forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse via en række fåmandsforeninger at investere op til 70 pct. af de aktiver, der skal dække de forsikringsmæssige hensættelser i eksempelvis kun to aktier, fx 35 pct. af formuen i hver af disse aktier. Til sammenligning er grænserne for forsikringsselskabers og tværgående pensionskassers investeringer efter de i loven fastsatte regler 3 pct. af hensættelserne i børsnoterede selskaber og 2 pct. for ikke-børsnoterede selskaber. Dette er også tilfældet med loven som den er udformet i dag og det er netop baggrunden for det foreliggende forslag til ændring af loven.

Forslaget opretholdes derfor.

I forlængelse af ønsket om en transparensregel, jf. ovenfor, foreslår Nykredit Portefølje Administration og BankInvest, at lovforslaget udvides med følgende ordlyd: "Er foreningen eller afdelingen ikke helejet, indgår dens aktiver til en forholdsmæssig værdi svarende til den ejede andel af formuen." Samtidig foreslås det, at det i bemærkningerne præciseres, at fåmandsforeninger naturligt ses at være omfattet af lovens definition på en modervirksomhed og dattervirksomhed.

Kommentar:

Det er ikke foreneligt med gennemførelsen af EU's forsikringsdirektiver at anse foreninger, dvs. fåmandsforeninger eller afdelinger heraf, som datterselskaber. For slaget vedrører alene datterselskaber.

Forslaget om at anse en forening eller en afdeling med adskillige medlemmer som datterselskaber efter et proportionalitetsprincip er heller ikke foreneligt med EU's forsikringsdirektiver.

Forslaget opretholdes derfor.

Nykredit Portefølje Administration og BankInvest anser fåmandsforeninger som et alternativ til skønsmæssig porteføljepleje og finder det mest logisk, hvis investeringen bliver anskuet på aggregeret niveau, det vil sige i relation til de placeringsregler, der gælder for virksomheder omfattet af loven. Virksomhederne finder, at såfremt transparensprincippet anvendes, ses der ingen begrundelse for at pålægge forsikringsselskaberne eller pensionskasserne begrænsningerne i anvendelsen af sådanne foreninger.

Kommentar:

Det er korrekt, at det som udgangspunkt er mest logisk at anskue investeringerne på aggregeret niveau. Det er således også med det udgangspunkt Finanstilsynet med den nuværende hjemmel i lovens § 168 dispenserer fra bestemmelserne. Det kan inden for EU's forsikringsdirektiver ske i konkrete tilfælde og for en tidsbegrænset periode. Gennemførelsen af EU's forsikringsdirektiver giver dog ikke mulighed for at anvende transparensprincippet generelt.

Lovforslaget ændre ikke på ligestillingen imellem godkendte og ikke-godkendte fåmandsforeninger i forslaget om midlernes anbringelse. Det er således op til virksomhederne omfattet af denne lov at beslutte, om de vil investere i godkendte fåmandsforeninger eller i en ikke-godkendt fåmandsforening.

Nykredit Portefølje Administration og BankInvest anser det for uhenigtsmæssigt, at investeringer i fåmandsforeninger, der ikke opfylder placeringsbestemmelserne for foreninger, der henvender sig til offentligheden, bliver opfattet som unoterede kapitalandele i reglerne om midlernes anbringelse.

ATP anfører, at en utilsigtet men ikke uvæsentlig konsekvens af lovforslaget er, at selvom fåmandsforeningens investeringer intet eller kun delvis har med det unoterede marked at gøre, vil de investerede midler i fåmandsforeninger uden tilstrækkelig spredning i sin helhed nedsætte den andel, som institutionelle investorer kan placere i det unoterede marked. Det vil begrænse disses mulighed for at levere kapital til små og mellemstore virksomheder mv.

Kommentar:

Forslaget tilsiger ikke at vanskeliggøre adgangen til fremskaffelse af kapital til små og mellemstore virksomheder.

I lov om finansiel virksomhed er der en begrænsning på investeringer i unoterede kapitalandele og andre tilsvarende investeringer på 20 pct. Ved udgangen af 1. halvår 2004 udgør de samlede investeringer i aktier (noterede og ikke-noterede) samt investeringsforeninger mv. i alt 25 pct. af de samlede investeringer i alle livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. 20 pct. grænsen kan derfor ikke siges at være en reel begrænsning af virksomhedernes investeringer i unoterede kapitalandele. Dette resultat svarer til resultatet af de i foråret gennemførte drøftelser om risikovillig kapital fra pensionselskaberne til vækstvirksomheder.

Til § 1, nr. 25, 42 og 46 - hensættelser

Forsikring & Pension og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer er af den opfattelse, at de foreslåede ændringer ikke bør gennemføres, idet livsforsikringshensættelser efter de nye regnskabsbestemmelser forsat vil omfatte både forsikringskontrakter og investeringskontrakter.

Kommentar:

De foreslåede ændringer var en konsekvens af IAS regnskabsreglerne. De udgår af forslaget, fordi udviklingen har vist, at ændringen ikke er nødvendig.

Tavshedspligt - § 1, nr. 1 – (Særskilt høring).

1. Generelle bemærkninger

Dansk Aktionærforening støtter ændringerne af Finanstilsynets tavshedspligt.

Forbrugerrådet støtter forslaget, men havde foretrukket en offentliggørelse af alle afgørelser på de pågældende områder.

2. Konkrete bemærkninger

Til § 1, nr. 1 – tavshedspligt – § 354a, stk. 1

Forsikring & Pension, Finansrådet og InvesteringsForeningsRådet er principielt betænkelige ved at lempe Finanstilsynets tavshedspligt, idet organisationerne bemærker, at Finanstilsynets adgang til at vurdere selskabernes efterlevelse af god skik-reglerne baseres på et skøn, og er en ganske anden end den, som Forbrugerombudsmanden havde.

Kommentar:

Ved L 173 af 21. marts 2002 fik økonomi- og erhvervsministeren kompetencen til at udstede god skik-regler. Formålet med lovforslaget var at sikre en bedre forbrugerbeskyttelse i den finansielle sektor. Lovforslaget indebar således en ændring i kompetencen på god skik-området, og derfor kan området ikke sammenlignes med den kompetence Forbrugerombudsmanden havde. Lempelsen af Finanstilsynet tavshedspligt bygger videre på intentionerne om bedre forbrugerbeskyttelse, som lå bag denne lovændring.

Forsikring & Pension, Finansrådet, InvesteringsForeningsRådet og Advokatrådet finder, at det er afgørende, at loven indeholder visse retssikkerhedsgarantier. Forsikring & Pension finder ikke, at de retssikkerhedsgarantier, som er indbygget i forslaget, er tilstrækkelige til at sikre en stabil og udviklingsorienteret finansiell sektor. Forsikring & Pension, Finansrådet og InvesteringsForeningsRådet konstaterer dog med tilfredshed, at der er indsat visse retssikkerhedsgarantier og nævner i den forbindelse, at Finanstilsynet "kan" men ikke "skal" offentliggøre navnet på den pågældende virksomhed, samt at offentliggørelsen skal baseres på et konkret skøn og en proportionalitetsbetragtning.

Forbrugerrådet finder, at der er tale om et misforstået hensyn til de berørte brancher, når offentliggørelse alene skal ske efter et skøn fra Finanstilsynet. Forbrugerrådet anerkender, at der kan være situationer, hvor hensynet til virksomheden bør veje tungt. Såfremt virksomheden vælger ikke at følge Finanstilsynets afgørelse, bør offentligheden få kendskab her til. Hvis Finanstilsynet vurderer, at en offentliggørelse vil kunne medføre væsentlig skade for virksomheden, bør offentliggørelse afventes virksomhedens stilling til afgørelsen.

Kommentar:

Den foreslåede regel om, at Finanstilsynet i visse forbrugersager kan offentliggøre navnet på en virksomhed, indeholder en række restsikkerhedsgarantier. Restsikkerhedsgarantierne bygger på en afvejning af på den ene side hensynet til virksomhederne, der ikke ønsker deres navn offentliggjort, og på den anden side hensynet til, at forbrugerne i visse sager har en interesse i at kende navnet på en virksomhed. Begge hensyn bliver med den foreslåede regel afvejet grundigt.

InvesteringsForeningsRådet bemærker, at det som altovervejende hovedregel ikke er investeringsforeningerne selv, der har kontakten til kunderne. Kundekontakten er f.eks. overladt til pengeinstitutter. Det vil derfor kunne blive et problem, hvis det er navnet på investeringsforeningen, der offentliggøres og ikke navnet på f.eks. det pengeinstitut, der har overtrådt loven.

Kommentar:

De fleste investeringsforeninger har uddelegeret markedsføring og rådgivning mv. I god skik-bekendtgørelserne har dette ført til, at de foreninger der uddelegerer markedsføring, rådgivning, salg mv., ikke er omfattet af god skik-reglerne. God skik-reglerne gælder i stedet for distributøren. Foreninger, der selv varetager disse funktioner, er derimod omfattet af god skik-reglerne. Når der er tale om god skik-regler, vil det derfor sædvanligvis være relevant at nævne navnet på distributøren i stedet for foreningen, hvis foreningen har uddelegeret kundekontakten. På alle de andre områder, som er omfattet af forslaget, er der ikke fastsat sådanne særlige regler. I disse sager vil det derfor fortsat være foreningens navn, der skal offentliggøres.

Bemærkningerne til forslaget ændres i overensstemmelse hermed.

Finansforbundet bemærker generelt, at enhver ændring af Finanstilsynets tavshedspligt bør overvejes nøje. I den forbindelse er EU-samarbejdet vedrørende tilsynsregulering i relation til finansielle virksomheder et vigtigt element. National enegang på dette område er principielt betænkeligt. Der er allerede en nært koordineret indsats i gang. Som et aktuelt eksempel kan nævnes markedsmisbrugsdirektivets regler om offentliggørelse af administrative sanktioner, der er ved at blive gennemført i dansk ret.

Kommentar:

Den foreslåede regel om offentliggørelse af virksomhedens navn i visse forbrugersager er i overensstemmelse med de eksisterende finansielle direktiver. Forbrugerbeskyttelse i relation til finansielle virksomheder er desuden stadig et nationalt anliggende.

Forsikring & Pension finder, at selskabernes adgang til at afgive en redegørelse ikke udelukkende bør gælde i god skik-sager og foreslår, at der indføres en generel regel om kontradiktion som supplement til den al-

mindelige partshøringsreglen i forvaltningslovens § 19 og i overensstemmelse med de overvejelser, der lå bag § 5 i den nyligt vedtagne lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Finansforbundet bemærker, at det er vigtigt at være opmærksom på, at der er forskel på den situation, hvor det umiddelbart kan konstateres, at loven er overtrådt, og den situation hvor det beror på et skøn fra myndighedens side. Finansforbundet finder, at det udelukkende er forslaget § 354 a, stk. 1, nr. 1, der falder ind under den første kategori. Hvorimod resten af forslaget hører under den anden kategori.

Kommentar:

God skik-reglerne er i vidt omfang udtryk for retlige standarder, der udvikles over tid. God skik-sagerne beror således i et vist omfang på et skøn fra Finanstilsynets side. Det fremgår derfor af bemærkningerne, at der i en ny bekendtgørelse om god skik, som vil omfatte arbejdsmarkedspensioner i forsikringselskaber og pengeinstitutter, vil blive indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet i god skik-sagerne skal sikre sig, at virksomheden får lejlighed til at kommentere Finanstilsynets afgørelsesgrundlag, inden der træffes afgørelse i sagen. Der er således præciseret en yderligere retssikkerhedsregel.

Til § 1, nr. 1 - offentliggørelse i god skik-sager - 354 a, stk. 2 og stk. 3

Realkreditrådet, Finansrådet, og Forsikring & Pension bemærker, at reglerne om god skik er retlige standarder og skønspregede.

Forsikring & Pension, Finansrådet og Realkreditrådet finder, at offentliggørelse alene bør ske af overtrædelser af påbud fra Finanstilsynet. Finansrådet bemærker særligt, at offentliggørelse, i sager der ankes til Erhvervsankenævnet, ikke bør finde sted, før endelig afgørelse foreligger fra Erhvervsankenævnet.

Finansforbundet finder det særligt betænkeligt, at der i visse sager kan ske offentliggørelse, selvom om virksomheden har ændret adfærd.

Kommentar:

Efter den foreslåede regel kan der ske offentliggørelse af selve påbuddet om, at god skik-reglerne skal overholdes. Finanstilsynet udsteder i god skik-sager et påbud, når en virksomhed har en generel adfærd, der er i strid med reglerne. Det kan eksempelvis være en virksomhed, hvis aftalevilkår er i strid med god skik-reglerne. Det er væsentligt, at det er selve påbuddet, der offentliggøres, således at kunder får mulighed for selv at følge med i, om virksomheden efterlever påbuddet. Forslaget sikrer herved, at kunder modtager relevant og aktuel information.

Efter den foreslåede regel kan der endvidere i nogle situationer også ske offentliggørelse af, at virksomheden har overtrådt god skik-reglerne, selvom virksomheden efterfølgende har ændret adfærd. Formålet hermed

er at give kunderne mulighed for selv at følge med i, om virksomhedens adfærd har haft betydning for dem.

Datatilsynet anbefaler, at Finanstilsynet i lovbemærkningerne præciserer, hvorvidt det med § 354 a er tilsigtet at fravige persondatalovens regler.

Kommentar:

Det vil i bemærkningerne blive præciseret, at der er tale om en fravigelse af persondatalovens regler, da den offentliggørelse, som forslaget lægger op til, indebærer, at afgørelsen ikke er anonym.

Til § 1, nr. 1 – væsentlig skade – § 354 a, stk. 4

Finansrådet finder, at lovbemærkningerne bør ændres for så vidt angår begrebet væsentlig skade. I bemærkningerne nævnes som eksempel, at offentliggørelsen vil medføre risiko for "run" på pengeinstituttet. Finansrådet finder, at mindre alvorlige konsekvenser må kunne karakteriseres som væsentlig skade. Finansrådet foreslår, at eksemplet udgår, og at det overlades til Det Finansielle Virksomhedsråd at fastlægge indholdet af begrebet "væsentlig skade".

Kommentar:

Det er vigtigt, at der af bemærkningerne fremgår visse bidrag til fortolkningen af begrebet "væsentlig skade". Det anførte eksempel skal illustrere, at det kræver en vis kvalificeret virkning, før der er tale om væsentlig skade, og at enhver dårlig omtale i sig selv ikke er nok til at medføre væsentlig skade. Det vil i bemærkningerne blive præciseret, at rammerne for begrebet vil blive fastlagt sammen med Det Finansielle Virksomhedsråd.

Til § 1, nr.1 – klagefristen – § 354 a, stk. 5

Forsikring & Pension finder det uacceptabelt, at den almindelige ankefrist på 4 uger foreslås forkortet til 1 uge.

Finansrådet finder, at den forkortede ankefrist på en uge alene skal gælde i det tilfælde, hvor virksomheden ønsker at undgå, at påbuddet efter stk. 2, nr. 2, offentliggøres, inden prøvelse af sagen har fundet sted i ankenævnet. Realkreditrådet og Advokatrådet finder ikke, at der er tilstrækkelig begrundelse for at forkorte den almindelige ankefrist på 4 uger til 1 uge.

InvesteringsForeningsRådet finder, at den almindelige ankefrist på 4 uger også bør gælde i god skik-sager, og at offentliggørelse af et påbud principielt ikke bør kunne finde sted, før endelig afgørelse foreligger fra Erhvervsankenævnets side.

Finansforbundet finder, at den afkortede ankefrist fra de normale 4 uger til kun en uge virker drastisk. Endvidere bør der ikke kunne ske offentliggørelse af en afgørelse, mens sagen verserer for Erhvervsankenævnet.

Kommentar:

I det forslag som blev sendt i høring var det foreslået at afkorte klagefristen i god skik-sager for at sikre forbrugerne aktuel information. Dette kan, som påpeget af organisationerne, sikres på en måde, der betyder, at klagefristen på 4 uger ikke ændres. Den foreslåede regel vil derfor blive ændret, således at der i stedet i sager om offentliggørelse gælder en frist på 2 uger i relation til offentliggørelsen. Hvis virksomheden påklager afgørelsen inden for fristen på 2 uger, kan Finanstilsynet ikke offentliggøre afgørelsen, før Erhvervsankenævnet har taget stilling til, om klagen skal have opsættende virkning.

Hvis nævnet tillægger klagen opsættende virkning, skal offentliggørelsen afvente nævnets behandling af selve klagen. Hvis nævnet derimod ikke tillægger klagen opsættende virkning, kan Finanstilsynet herefter offentliggøre afgørelsen med angivelse af virksomhedens navn. En virksomhed, som vurderer, at offentliggørelsen ikke vil betyde noget for den, vil således have de sædvanlige 4 uger til at påklage selve afgørelsen.

Ophør – § 1, nr. 51**1. Generelle bemærkninger**

Dansk Aktionærforening støtter principperne i de foreslåede ændringer i reglerne om ophør af finansielle virksomheder.

Forsikring & Pension har med tilfredshed konstateret, at det nu fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 238, at Finanstilsynets mulighed for at anmelde betalingsstandsning typisk først vil ske, såfremt virksomhedens ledelse ikke tager initiativer i forhold til løsning af den opståede situation.

2. Konkrete bemærkninger***Til § 1, nr. 51 – Overdragelse af forsikringsbestande – § 204, stk. 3***

Advokatrådet og Realkreditrådet anfører i relation til lovforslagets § 204, at det er lidt uklart, at stk. 3 alene gælder forsikringselskaber.

Kommentar:

Den foreslåede regel vil blive ændret således, at det tydeligt fremgår af § 204, stk. 3, at denne bestemmelse alene gælder for forsikringselskaber.

Forsikring & Pension har taget til efterretning, at reglerne om overdragelse af forsikringsbestande indholdsmæssigt er medtaget uændret i lovforslaget, men bemærker, at de gældende procedureregler ikke er til megen gavn for kunderne, men til gengæld er udgiftskævende for selskaberne og dermed kunderne.

Forsikring & Pension finder det uheldigt, at problemstillingen efter en langvarig udvalgsbehandling ikke er færdigbehandlet og forudsætter, at problemstillingen hurtigst muligt tages op på ny i forbindelse med opfølgningen på Bremerudvalgets rapport.

Kommentar:

Arbejdet med opfølgningen på rapporten "Større valgfrihed i pensionsopsparingen" berører på forskellig vis spørgsmålet om overdragelse af forsikringsbestande. Spørgsmålet vil blive behandlet i de forskellige sammenhænge, hvor det optræder.

Til § 1, nr. 51 – omdannelse – § 207 og § 222

Advokatrådet har anmodet Finanstilsynet om at overveje, om adgangen til at sparekasser og andelskasser alene kan omdannes til danske aktieselskaber skulle være en generende national foranstaltning set i lyset af EU-domstolens domme i sagerne Centros, Überseering og Inspire-Arts.

Kommentar:

Den foreslåede regel svarer til de gældende regler. Der er alene - med få justeringer - tale om en sammenskrivning af reglerne for sparekasser og reglerne for andelskasser. Reglerne om danske sparekasser og andelskassers mulighed for omdannelse til aktieselskaber regulerer alene danske virksomheder. Reglerne vurderes således ikke at være i strid med EU-traktatens krav om fri etableringsret, der omhandler eventuelle danske restriktioner overfor udenlandske selskaber.

De danske regler hindrer ikke, at udenlandske selskaber kan overtage danske andelskasser og sparekasser. Sådanne overtagelser kan gennemføres efter de almindelige regler om sammenlægning og ophør.

Forslaget opretholdes på baggrund heraf uændret.

Til § 1, nr. 54 og 55 – øvrige bemærkninger

Forsikring & Pension forudsætter, at der ikke er tilsigtet en realitetsændring med den foreslåede § 1, nr. 54, da de arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber også uden henvisningen i § 307 til forslaget § 204 – den gældende § 233 – vil være omfattet af de gældende regler.

Kommentar:

Der er korrekt, at der ikke er tale om en realitetsændring, men alene en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer af ophørsreglerne.

Realkreditrådet foreslår, at § 217 udgår af lovforslaget, da det oprindelige formål med bestemmelsen nu løses af fit & proper-reglerne.

Kommentar:

Den foreslåede regel er en videreførelse af de gældende regler. Realkre-

ditrådet har deltaget i de arbejdsgrupper, som har været etableret i forbindelse med arbejdet vedrørende ophørsreglerne, men har ikke i forbindelse med dette arbejde tilkendegivet ønske om, at § 217 ophæves. En eventuel ophævelse af reglen må ske i forbindelse med en bredere vurdering af regelsættet for realkreditinstitutter.

Forslaget opretholdes derfor uændret.

Elektroniske penge - § 1, nr. 55-58

1. Generelle bemærkninger

IT-Brancheforeningen, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Telekommunikationsindustrien i Danmark og Dansk Industri er generelt positive over for og tilfredse med, at de gældende regler om udstedere af elektroniske penge søges tilpasset de regler, der gælder på europæisk niveau. Organisationerne er ligeledes positive overfor, at undtagelsesgrænsen i loven hæves til grænsene i direktivet.

2. Konkrete bemærkninger

Til § 1, nr. 57 og 58 – præcisering af beregninger

Dansk Industri, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Handel, Transport og Serviceerhvervene og IT-Brancheforeningen anfører, at der ved opgørelsen af virksomhedens samlede finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske pengebeløb skal skelnes mellem det beløb, som anvendes som betaling for ydelser fra tredjemand, og det beløb, som anvendes som betaling for ydelser fra teleselskabet selv. Disse organisationer ønsker derfor, at det præciseres, at det afgørende beløb, er det beløb, der anvendes som betaling af ydelser fra tredjemand.

I forlængelse heraf anfører Dansk Industri, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Handel, Transport og Serviceerhvervene og IT-Brancheforeningen, at man ved beregningen af gennemsnittet af de uindfriele pengebeløb bør lægge vægt på det vægtede gennemsnit af den samlede omsætning alene fra tredjemandsydelser.

Kommentar:

Forslaget i nr. 57 og 58 har til hensigt at præcisere hvordan gennemsnittet af de uindfriele elektroniske pengebeløb beregnes ved opgørelse af beløbet henholdsvis i forhold til undtagelsesbestemmelsen, nr. 57, og i forhold til opgørelsen af basiskapitalen, nr. 58.

Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, hvordan undtagelsesbestemmelsen i det gældende direktiv skal fortolkes. Kommissionen overvejer i øjeblikket, hvordan teleselskabernes udstedelse af elektroniske penge skal reguleres i fremtiden.

Markedet for mobilbetalinger er et endnu gryende marked, og det må forventes, at omfanget kommer til at stige i de kommende år. For at kunne have en effektiv vækst i markedet i Danmark, såvel som internationalt, er der behov for effektive og tillidsvækkende betalingskanaler.

Formålet med forslaget er at hæve grænserne til det maksimale, direktivet tillader. Da grænsen på de foreslåede 150 euro, nr. 55, vil være gældende, uanset hvordan det enkelte teleselskabs samlede uindfrie pengebeløb beregnes, anses beskyttelsen af den enkelte forbruger fortsat at være opretholdt.

På baggrund af usikkerhedsfaktorerne omkring direktivets anvendelse imødekommes branchens forslag vedrørende nr. 57. I forslaget præciseres det således, at der ved beregningen af undtagelsesgrænsen for de samlede uindfrie pengebeløb foretages et vægtet gennemsnit af de uindfrie elektroniske pengebeløb, således at elektroniske pengebeløb, som udstederen selv modtager, ikke medregnes ved beregning af grænsen for, hvornår undtagelsesbestemmelsen ikke kan anvendes.

Forslagets nr. 58 relaterer sig til beregning af basiskapitalen hos de udstedere af elektroniske penge, der er omfattet af loven i modsætning til forslagens nr. 57, der relaterer sig til lovens undtagelsesbestemmelser.

Branchens bemærkninger til nr. 58 kan derfor ikke imødekommes, da de samlede uindfrie elektroniske pengebeløb er omfattet af definitionen af elektroniske penge.

I forslaget vil det blive præciseret, hvorledes de af loven omfattede udstedere af elektroniske penge skal foretage beregningen af gennemsnittet i lovens § 317, stk. 1, nr. 1.

Forsikringsformidling - § 1, nr. 15

Til § 1 nr. 15 – anvendelse af forsikringsformidlere

Forsikring & Pension finder formuleringen af den foreslåede § 57a i lov om finansiel virksomhed uhensigtsmæssig, idet formuleringen forudsætter en aftale med et selskab. Forsikring & Pension har på den baggrund foreslået, at bestemmelsen indledes med følgende formulering: "Et forsikringsselskab må kun benytte en erhvervsvirksomhed til salg af forsikringsselskabets produkter ...".

Kommentar:

Bestemmelsen vil blive ændret i overensstemmelse med det foreslåede.

Til § 3 - lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

1. Generelle bemærkninger

Den Danske Fondsmæglerforening bemærker, at lovforslaget ikke har givet anledning til væsentlige bemærkninger fra foreningen.

InvesteringsForeningsRådet udtrykker tilfredshed med, at de foreslåede ændringer vil medføre forbedringer og præciseringer på en række områder.

2. Konkrete bemærkninger

Til § 3, nr. 2 - hæftelsesform og ikrafttrædelsestidspunkt

Forbrugerrådet, Dansk Aktionærforening og InvesteringsForeningsRådet finder det positivt, at reglerne om hæftelsesformen ændres. Forbrugerrådet mener dog, at afdelingerne principielt ikke bør hæfte solidarisk for fællesomkostninger i foreningen.

Kommentar:

Ændringen foreslås som følge af, at den gældende hæftelsesbestemmelse, der blev vedtaget i forbindelse med den seneste ændring af lovgivningen for investeringsforeninger m.v., har vist sig at være uhensigtsmæssig set i forhold til lovens øvrige regler. Årsagen hertil er, at hæftelsesreglen fastsætter solidarisk hæftelse mellem afdelinger for den enkelte afdelings forpligtelser, mens lovens bestemmelser i øvrigt tager udgangspunkt i, at afdelinger i en forening er økonomisk selvstændige enheder.

Det foreslås således, at afdelinger hæfter for deres egne forpligtelser, men at afdelinger hæfter subsidiært solidarisk for fælles omkostninger, der påhviler foreningen som sådan og dermed alle afdelingerne. Med ændringen er det hensigten at genindføre den hæftelsesform, der har været gældende indtil 1. januar 2004, og hvor der var solidarisk hæftelse for fællesomkostninger. Baggrunden for den solidariske hæftelse er, at afdelingerne i fællesskab har været med til at skabe omkostningerne.

InvesteringsForeningsRådet ser gerne, at ikrafttrædelsestidspunktet for ændringen af hæftelsesreglen fremskyndes, f.eks. til 1. januar 2004 eller til tidspunktet for lovens fremsættelse i stedet for 1. januar 2005. InvesteringsForeningsRådet anfører videre, at retstilstanden på dette område så vil forblive uændret fra den tidligere til den nugældende lovs ikrafttræden. Hertil kommer, at de medlemmer, der er indtrådt efter 1. januar 2004 sandsynligvis har investeret i tillid til, at der ikke eksisterer en solidarisk hæftelse mellem de forskellige afdelinger med forskellig risikoprofil i en forening.

Kommentar:

Med hensyn til lovens ikrafttrædelsestidspunkt er det et almindeligt lovgivningsmæssigt princip, at love ikke bør gives tilbagevirkende kraft. Tilbagevirkende kraft kan dog overvejes i de tilfælde, hvor der måtte foreligge tungtvejende grunde til dette. På baggrund af de anførte grunde i høringssvaret er det vurderingen, at der ikke foreligger tungtvejende grunde, som kan begrunde, at den foreslåede hæftelsesregel gives tilbagevirkende kraft.

I vurderingen er blandt andet indgået, at det synes at være behæftet med betydelig usikkerhed at afgøre, hvilke konsekvenser dette i givet fald ville have for foreningernes investorer og kreditorer i perioden 1. januar 2004 til 1. januar 2005, herunder om der måtte forventes at være nogen, der ville kunne risikere at lide tab som følge af, at lovændringen fik tilbagevirkende kraft. Det kan dog tilføjes, at der Finanstilsynet bekendt ikke hidtil har været tilfælde, hvor en afdeling ikke har kunnet klare sine egne forpligtelser.

Endvidere fremhæver InvesteringsForeningsRådet, at høringsudgaven af loven på dette punkt har en uhensigtsmæssighed i forhold til § 135 i den aktuelle lov, hvor det pålægges foreningerne at bringe deres vedtægter i overensstemmelse med den aktuelle lov (og dermed implementere den uhensigtsmæssige hæftelsesregel) inden den 1. januar 2005.

Kommentar:

Den gældende lov kræver, at foreningerne inden den 1. januar 2005 skal bringe deres vedtægter i overensstemmelse med loven. Dette indebærer, at foreningerne senest den 31. december 2004 skal ændre hæftelsesbestemmelserne i deres vedtægter, således at den svarer til den nuværende hæftelsesregel i loven. Vedtages lovforslaget, ændres hæftelsesreglen. Hvis lovforslaget mod forventning ikke bliver vedtaget inden dette tidspunkt, vil Finanstilsynet drøfte spørgsmålet med de foreninger, som endnu ikke måtte have bragt deres vedtægter i overensstemmelse med det nuværende lovgrundlag.

Til § 3, nr. 4 – udøvelse af investerings og markedsføringsvirksomhed

Datatilsynet påpeger, at det i lovforslaget foreslås, at § 111, stk. 2, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger mv. bør præciseres, at et investeringsforvaltningsselskab, som er ejet af foreningerne, kan udøve investerings- og markedsføringsvirksomhed.

Datatilsynet henleder opmærksomheden på reglerne i persondataloven om markedsføring. Datatilsynet forudsætter, at den i lovforslaget nævnte markedsføringsvirksomhed sker under iagttagelse af persondatalovens regler herom.

Kommentar:

Investeringsforvaltningsselskaber, som udøver markedsføringsvirksomhed, skal overholde persondatalovens regler.

Til § 4 - lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme

Til § 4, nr. 1 - forholdet til persondataloven

Datatilsynet gør i forbindelse med forslaget opmærksom på en række bestemmelser i persondataloven. Datatilsynet forudsætter, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens behandling af oplysninger om personnummer vil ske indenfor rammerne af persondataloven.

Kommentar:

Bemærkningerne til lovforslaget vil blive suppleret med oplysninger om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens behandling af de modtagne oplysninger efter denne bestemmelse skal ske i overensstemmelse med persondataloven.

Til § 4, nr. 2 – forholdet til lø om retssikkerhed m.v.

Advokatrådet gør opmærksom på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Kommentar:

Forslagets § 4, nr. 2, der foreskriver en oplysningspligt for betalingsoverførselsvirksomhederne, der er omfattet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens tilsyn, er omfattet af kap. 4 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Kap. 4 i den nævnte lov omhandler retten til ikke at inkriminere sig selv, såfremt der er en konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en lovovertrædelse.

Bemærkningerne til forslaget til § 4, nr. 2, vil blive suppleret med oplysning om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens indhentelse af oplysninger efter denne bestemmelse, skal ske i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Den foreslåede § 4, nr. 2, omhandler bl.a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens mulighed for at få adgang til virksomhederne uden retskendelse. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har oplyst, at man ikke har brug for adgang til betalingsoverførselsvirksomhederne uden retskendelse.

På baggrund heraf vil denne del af forslaget udgå.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har tilkendegivet, at styrelsen har behov for at kunne benytte fremmed bistand ved gennemførelse af tilsynet med betalingsoverførselsvirksomheders overholdelse af hvidvaskloven. På

baggrund heraf vil i lovforslaget blive indsat en hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan benytte fremmed bistand til at forestå dette tilsyn.

Til § 1 og § 5 – lov om finansiel virksomhed og lov om mærkning og skiltning med pris m.v.

1. Generelle bemærkninger

Forsikring & Pension finder det ikke hensigtsmæssigt at fremsætte forslaget om overførelse af området til økonomi- og erhvervsministerens ressort, inden arbejdet i Udvalget vedrørende revision af markedsføringsloven og prismærkningsloven er afsluttet.

Kommentar:

I Udvalget vedrørende revision af markedsføringsloven og prismærkningsloven har repræsentanter for de finansielle brancheorganisationer ønsket, at kompetencen til at udstede regler om prisoplysning på det finansielle område skal overflyttes til økonomi- og erhvervsministeren på grund af den nære sammenhæng mellem god skik og prisoplysning.

De bekendtgørelser, der er på området, og som vedrører pengeinstitutter, er fra henholdsvis 1992 og 1994 og skal ajourføres. Dette kan med fordel ske samtidig med etablering af Finansrådets og Forbrugerrådets pris-sammenligningsdatabase, som forventes at være færdig med udgangen af 2005. Derfor foreslås det, at området overføres nu.

InvesteringsForeningsRådet støtter forslaget, men anfører, at en generel regel om prisoplysning ikke er velegnet på hele det finansielle område.

Kommentar:

Der er i dag udstedt regler om prisoplysning for pengeinstitutter. Vurdering af, om der skal gælde generelle regler om prisoplysninger for finansielle virksomheder, der ikke er reguleret i lov om finansiel virksomhed, bør afvente de samlede overvejelser på området, som foretages af Udvalget vedrørende revision af markedsføringsloven og prismærkningsloven

2. Konkrete bemærkninger

Til § 5, nr. 1 – kompetence til at udstede regler lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 3

Forbrugerstyrelsen foreslår, at det specificeres i bemærkningerne, at økonomi- og erhvervsministerens bemyndigelse til at udstede regler om prisoplysning for finansielle virksomheder indebærer, at ministeren kan fastsætte regler om fakturering.

Kommentar:

Forbrugerstyrelsens bemærkning vil blive indarbejdet i bemærkningerne til forslaget.

Finansrådet foreslår, at det fremhæves i bemærkningerne, at bekendtgørelserne fra 1992 og 1994 for pengeinstitutter om henholdsvis ind- og udlån og om gebyrer og valutakurser, fortsat vil være i kraft, indtil økonomi- og erhvervsministeren udsteder regler på det pågældende område.

Kommentar:

Finansrådets bemærkning vil blive indarbejdet i forslaget.

Finansrådet anfører, at der i lovbemærkningerne bør henvises til "Rapport fra arbejdsgruppen om mulighed for bedre prissammenligning i pengeinstitutsektoren".

Kommentar:

Finansrådets bemærkning vil blive indarbejdet i forslaget.

Finansrådet finder, at det er misvisende, når det fremgår af bemærkningerne, at rammerne for opbygning af en prissammenligningsdatabase skal fastlægges i en bekendtgørelse (om prisskiltning). Begrundelsen er, at arbejdet med prissammenligning er overladt til selvregulering mellem Finansrådet og Forbrugerrådet.

Kommentar:

Finansrådets bemærkning vil blive indarbejdet i forslaget.

Til § 1, nr. 3 – sager om prisoplysning – lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 3

Finansrådet mener ikke, at Forbrugerombudsmanden skal deltage i møder i Det Finansielle Virksomhedsråd, når der behandles sager om prisoplysning. Det bør i stedet være Forbrugerstyrelsen, som hidtil har beskæftiget sig med området.

Kommentar:

Regler om prisoplysning er en integreret del af god skik. Forbrugerombudsmanden deltager i møder i Det Finansielle Virksomhedsråd, når der behandles sager om god skik. Forslaget vilderfor ikke blive indarbejdet.

Bemærkninger fra organisationer og myndigheder, som ikke direkte vedrører bestemmelser i lovforslaget.

Placeringsregler for godkendte fåmandsforeninger

ATP ønsker lempelser af de nuværende placeringsregler. Lempelserne knytter sig til brugen af godkendte fåmandsforeninger i SP-ordningen, herunder i forbindelse med frit valg for kontohaveren, der indføres pr. 1. januar 2005.

ATP har endvidere gjort opmærksom på, at det er nødvendigt, at lige præcis denne bestemmelse får virkning på et tidligere tidspunkt end den

øvrige lovs ikrafttræden pr. 1.1.2005. Baggrunden er, at hele SP-formuen skal omlægges i weekenden den 11. - 12. december 2004 med henblik på en individualisering af formuen på kontohaverniveau, herunder overdragelse af de unoterede investeringer fra SP til Investeringsinstitutforeningen ATP Invest - og med det overordnede formål at kunne overholde ATP-lovens krav om at skabe valgfrihed for den enkelte SP-kontohaver pr. 1.1.2005. Eftersom der er tale om over 3,3 mio. kontohavere, er det en systemmæssig større opgave, som ikke vil kunne gennemføres samtidig med indførelsen af valgfriheden samme dato.

Kommentar:

De foreslåede ændringer vedrørende brugen af fåmandsforeninger, der investerer som investeringsinstitutforeninger i SP-ordningen, vil blive indarbejdet i lovforslaget.

Investeringsinstitutforeningers investering i fåmandsforeninger

InvesteringsForeningsRådet ønsker, at investeringsinstitutforeninger får mulighed for også at anbringe sine midler i fåmandsforeninger.

Kommentar:

Ud fra investorbeskyttelsehensyn er det valgt at opretholde de nuværende placeringsregler for investeringsinstitutforeninger, der er specialforeninger, fordi disse – i modsætning til fåmandsforeninger – henvender sig til en videre kreds eller offentligheden og dermed til detailinvestorer. Der stilles derfor større krav til de institutter, som investeringsinstitutforeningers midler må anbringes i. Det svarer til, hvad der gælder for investeringsforeninger. Der er dog indarbejdet ændringer i lovforslagets § 3, nr. 6, om fåmandsforeninger, der investerer som investeringsinstitutforeninger, jf. foregående afsnit om placeringsregler.

ATP og LD's investeringer i fåmandsforeninger

ATP formoder, at det må være et udtryk for et bevidst valg, når forslaget ikke indeholder en tilsvarende bestemmelse om ikke-godkendte fåmandsforeninger for ATP/SP og AES, jf. § 1, nr. 44, og at valget er sket på baggrund af drøftelser om omfanget af aftalte ændringer til lovene om ATP og AES.

ATP foreslår, at såfremt ATP/SP, AES (og LD) i fremtiden bliver omfattet af regler svarende til lovforslagets § 1, nr. 44, bør et sådant lovforslag udvides til at anvende en transparensregel for fåmandsforeninger, hvis investeringerne i fåmandsforeningen i sine vedtægter er begrænset til midler omfattet af investeringsregler for ATP/SP, AES og LD.

InvesteringsForeningsRådet anfører, at de af rådet fremkomne betragtninger ovenfor til § 1, nr. 44, ligeledes bør indarbejdes i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, der i § 26 b, stk. 1, nr. 7, har en tilsvarende bestemmelse som den hidtidige for forsikringsselskaber og pensionskasser. Det samme gælder lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond § 6 b, stk. 1,

nr. 7. Herved vil fåmandsforeninger få samme mulighed for at betjene ATP og LD, som de har for at betjene forsikringsselskaber og pensionskasser.

Nykredit Portefølje Administration og BankInvest udtrykker, at lovforslaget samt forslaget fra Nykredit Portefølje Administration og BankInvest om muligheden for at anvende transparensprincippet også bør gennemføres for ATP og LD. Derved vil ATP og LD få samme mulighed for at anvende fåmandsforeninger som forsikringsselskaber og pensionskasser.

Kommentar:

Forslaget imødekommes delvist. En bestemmelse svarende til § 1, nr. 44, om ATP/SP, AES og LD's investeringer fåmandsforeninger vil blive indsat, således at ATP/SP, AES og LD omfattes af samme begrænsning som virksomheder reguleret af FIL, dvs. at 10 pct. grænsen gælder for godkendte og ikke-godkendte fåmandsforeninger med spredningsregler svarende til godkendte fårmandsforeninger.

Afdelingsopdeling i fåmandsforeninger

InvesteringsForeningsRådet anfører, at det ikke fremgår tydeligt af loven, om forskellige afdelinger i en fåmandsforening kan være underlagt forskellige spredningsregler.

Kommentar:

Det er vurderingen, at det ligger inden for lovens rammer at vælge forskellige investeringsregler for de enkelte afdelinger.

Fåmandsforeningers medlemskreds

InvesteringsForeningsRådet ønsker, at en fåmandsforening skal kunne henvende sig til et eller flere medlemmer eller til en indbudt kreds efter bestyrelsens bestemmelse. Endvidere bør det efter InvesteringsForeningsRådets opfattelse præciseres, at forskellige afdelinger i en fåmandsforening kan rette henvendelse til forskellige investorer.

Kommentar:

InvesteringsForeningsRådets forslag vil i realiteten gøre det muligt at rette henvendelse til f. eks alle institutionelle investorer om køb af andele i en fåmandsforening, når blot man kun tillader ganske få at købe andele i foreningen. Fåmandsforeninger er kun beregnet for en eller få medlemmer. Det er derfor ikke i overensstemmelse med formålet med fåmandsforeninger at rette henvendelse til en videre kreds for at skaffe medlemmer til en fåmandsforening.

Der er derfor nu indsat en præcisering i lovens § 111, hvoraf det fremgår, at fåmandsforeninger ikke må rette henvendelse til en videre kreds eller offentligheden. Det præciseres ligeledes, at der må være et eller flere medlemmer i hver afdeling, hvis en fåmandsforening er opdelt i afdelinger.

Med præciseringerne er det hensigten at skabe en klarere afgrænsning af begrebet fåmandsforeninger.

Erhvervelse af aktier, der ikke er fuldt indbetalte

InvesteringsForeningsRådet finder, at det er nødvendigt med en bestemmelse i loven om, at en forening kan påtage sig hæftelse i forbindelse med erhvervelse af aktier, der ikke er fuldt indbetalte. Rådet henviser til, at en sådan bestemmelse har været i loven før 1996.

Kommentar:

På baggrund af InvesteringForeningsRådets ønske vil der blive indsat et nyt stykke 2 i lovens § 44, som imødekommer InvesteringForeningsRådets ønske.

Høring

Følgende myndigheder og organisationer er blevet hørt:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Børsrådgiverforeningen, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk IT-Sikkerhedsforum, Danske Finansieringsselskabers Forening, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede og Registrerede Revisorer, Entreprenørforeningen, Erhvervsankenævnet, Erhvervsdirektoratet (Grønland), Finansforbundet, FIH Erhvervsbank A/S, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fondsrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerstyrelsen, Forbrugerrådet, Foreningen af Firma-Pensionskasser, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark, Forsikringsmæglernes Brancheforening, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, HTS Interesseorganisationen - Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, IT-Brancheorganisationen, InvesteringsForeningsRådet, KommuneKredit, Københavns Fondsbørs A/S, Landsorganisationen i Danmark, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Pengeinstitutternes Betalingssystemer A/S, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, REVIFORA, Foreningen for revision, økonomi og ledelse, Revisionschefkredsen, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Statsadvokaturen for særlig økonomisk kriminalitet, TI-Telekommunikationsindustrien i Danmark, Værdipapircentralen A/S.

Følgende myndigheder og organisationer har afgivet høringsvar:

Advokatrådet, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Danmarks Nationalbank, Dansk Aktionærforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Datatilsynet, Den danske Fondsmæglerforening, Erhvervsankenævnet, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), HTS Interesseorganisationen - Handel, Transport og Serviceerhvervene, IT-Brancheorganisationen, InvesteringsForeningsRådet, Lokale Pengeinstitutter, Realkreditrådet, TI-Telekommunikationsindustrien i Danmark, Statsadvokaturen for særlig økonomisk kriminalitet.

Følgende myndigheder og organisationer har haft bemærkninger til lovforslaget:

Advokatrådet, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Danmarks Nationalbank, Dansk Aktionærforening, Dansk Industri, Datatilsynet, Den danske Fondsmæglerforening, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring & Pension, HTS Interesseorganisationen - Handel, Transport og Serviceerhvervene, IT-Brancheorganisationen, InvesteringsForeningsRådet, Lokale Pengeinstitutter, Realkreditrådet, TI-Telekommunikationsindustrien i Danmark.